

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: [REDACTED]

Датум: 17.11.2016. године

Београд

CSA

Високи савет судства, у саставу: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Мирољуб Томић, Бранислава Горавица, Саво Ђурђић, Иван Јовичић и Матија Радојичић и Славица Милошевић-Газивоца, изборни чланови из реда судија и др Милан Шкулић, изборни члан из реда професора правног факултета, на основу члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 91 и 98 Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15 и 106/15) и члана 37 и 38 став Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр. 41/15) и члана 7 став 1 тачка 5 Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС“, бр. 29/13 и 4/16), одлучујући о жалби [REDACTED], судије [REDACTED] поднете преко заступника, [REDACTED], против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број 1 [REDACTED] од 17.08.2016. године, на седници Високог савета судства одржаној дана 17.11.2016. године, донео је једногласно

РЕШЕЊЕ

I

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА жалба [REDACTED], судије [REDACTED], поднета преко заступника, [REDACTED], па се **ПРЕИНАЧАВА** решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: [REDACTED] од 17.08.2016. године у делу одлуке о изреченој дисциплинској санкцији, па се [REDACTED] судији [REDACTED] због извршеног дисциплинског прекршаја неоправдано кашњење у изради одлука из члана 90 став 1 алинеја 3 Закона о судијама изриче дисциплинска санкција

умањење плате у износу од 30% на период од 1 (једне) године

У преосталом делу жалба се одбија као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Дисциплинске комисије бр. [REDACTED] од 17.08.2016. године.

Образложење

Предлогом за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број [REDACTED] од 02.03.2016. године покренут је дисциплински поступак против [REDACTED] судије [REDACTED] због тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези члана 90 став 1 алинеја 3 и 7 Закона о судијама. Дисциплинска комисија, по спроведеном дисциплинском поступку, решењем пословни број [REDACTED] својила је предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца и судију [REDACTED] огласила одговорном зато што је у периоду од 17.08.2014. године до 24.12.2014. године, поступајући као судија [REDACTED] предметима из радних спорова „П1“, који су хитне природе, неоправдано каснила у изради судских одлука, иако је била свесна да је дужна да пресуду мора да писано изради у законском року и да одлуку експедује у примереном року, на тај начин што је:

- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 23.05.2014. године, а одлука експедована 31.10.2014. године, након 161 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 29.04.2014. године, а одлука експедована 19.09.2014. године, након 143 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 28.04.2014. године, а одлука експедована 22.08.2014. године, након 116 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 24.06.2014. године, а одлука експедована 26.11.2014. године, након 155 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 08.07.2014. године, а одлука експедована 05.11.2014. године, након 120 дан;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 04.07.2014. године, а одлука експедована 19.12.2014. године, након 168 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 29.04.2014. године, а одлука експедована 30.09.2014. године, након 154 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 23.06.2014. године, а одлука експедована 04.12.2014. године, након 164 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 13.05.2014. године, а одлука експедована 28.10.2014. године, након 168 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 19.06.2014. године, а одлука експедована 17.12.2014. године, након 181 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 10.04.2014. године, а одлука експедована 26.09.2014. године, након 169 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 22.05.2014. године, а одлука експедована 14.11.2014. године, након 176 дана;

од

од

од

од

од

од

од

екс

од

од

од

од

од

од

од

из

ума

реп

Ми.

Ми.

судс

неп

пра

реш

- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 04.07.2014. године, а одлука експедована 24.12.2014. године, након 175 дана;
- у предмету [REDACTED], главна расправа закључена 13.05.2014. године, а одлука експедована 13.10.2014. године, након 153 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 26.05.2014. године, а одлука експедована 14.11.2014. године, након 172 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 27.04.2014. године, а одлука експедована 22.09.2014. године, након 147 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 01.07.2014. године, а одлука експедована 16.12.2014. године, након 168 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 27.05.2014. године, а одлука експедована 20.10.2014. године, након 146 дана;
- у предмету [REDACTED], главна расправа закључена 19.06.2014. године, а одлука експедована 22.12.2014. године, након 186 дана;
- у предмету [REDACTED], главна расправа закључена 24.06.2014. године, а одлука експедована 05.12.2014. године, након 164 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 30.06.2014. године, а одлука експедована 08.12.2014. године, након 161 дана;
- у предмету [REDACTED], главна расправа закључена 15.05.2014. године, а одлука експедована 17.10.2014. године, након 155 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 24.06.2014. године, а одлука експедована 12.12.2014. године, након 171 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 17.07.2014. године, а одлука експедована 27.11.2014. године, након 133 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 08.05.2014. године, а одлука експедована 13.10.2014. године, након 158 дана;
- у предмету [REDACTED], главна расправа закључена 08.05.2014. године, а одлука експедована 20.11.2014. године, након 196 дана;
- у предмету [REDACTED] главна расправа закључена 20.06.2014. године, а одлука експедована 10.11.2014. године, након 143 дана,

чиме је извршила дисциплински прекршај неоправдано кашњење у изради одлука из члана 90 став 1 алинеја 3 Закона о судијама, на јој је изречена дисциплинска санкција умањење плате у износу од 50% за период од једне године почев од правноснажности решења и забрана напредовања у трајању од три године, почев од правноснажности решења.

Против решења Дисциплинске комисије, благовремено је жалбу изјавила [REDACTED] судија [REDACTED] преко заступника адвоката [REDACTED]

У поднетој жалби се наводи да се решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број [REDACTED] 17.08.2016. године, побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде правила поступка које су могле имати утицаја на доношење правилног и законитог решења и одлуке о изреченој дисциплинској санкцији.

Заступник судије [REDACTED] је у жалби навео да Дисциплинска комисија није утврдила тачан временски период кашњења у изреди судских одлука, као и оправданости разлога услед којих је дошло до предметног кашњења, будући да су сви конкретни доказни предлози од стране Дисциплинске комисије одбијени. Даље је истакао да Дисциплинска комисија у циљу потпуног и правилног утврђеног чињеничног стања није у сваком конкретном случају и сваком појединачном предмету утврђивала и преиспитала који су то конкретни разлози довели до кашњења, да ли су ти разлози били основани, оправдани, а као што је то тврдио подносилац жалбе у току дисциплинског поступка. Дисциплинска комисија је била дужна да у поступку утврди искључиво период неоправданог кашњења у изради пресуде а не да констатује датуме када је главна расправа у спорним радном правним предметима закључена и датуме када је пресуда у тим предметима експедована, после колико дана након закључене главне расправе. Даље се жалбом истиче да супротно напред наведеном, судија је оглашена одговорном и за период у коме свакако не сноси било какву кривицу и одговорност за кашњење у изради пресуде и то: за законом прописани временски период Закона о парничном поступку, члан 354 став 1 за израду пресуде од 8 дана односно 15 дана, а Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, члан 16 који је важио у спорном периоду, за период прописан за израду пресуде у року од 30 дана, сложени предмети, те за временски период оправданог одсуства са посла судије и то 34 радна дана током 2014 године, због коришћења годишњег одмора у трајању од 31 радног дана и три дана на стручном усавршавању, за временски период оправданог изостанка сталног записничара, за временски период када није обезбеђена замена одсутне сталне записничарке, када се предмет налазио код записничара на замени у њиховим судницама или када је у току једног дана мењано три или више записничара, па није било могуће између расправа диктирати пресуду и др.; за временски период у коме предмете нису преузели само за испомоћ у писању нацрта пресуда одређени судијски помоћници и приправници и поред обавештења судије да је припремила предмете и писане инструкције, као и период од када су они предмете преузели до њиховог враћања, за временски период од дана израде пресуда до дана њиховог експедовања, за временски период који обухвата државне и верске празнике, суботе и недеље и за временски период у коме судија није имала никога за испомоћ јер је председник радног одељења захтев судије за исту одбила.

Имајући у виду чињеницу да биће дисциплинског прекшаја чини кашњење у изради одлука, а не кашњење са експедовањем истих, жалилац сматра да су и Дисциплински тужилац и Дисциплинска комисија морали утврдити тачан временски период тј. датуме када су спорне судске одлуке биле конкретно израђене, а не датуме када су исте биле експедоване. Посебно се указује да је Дисциплинска комисија пропустила да цени и узроке који су довели до кашњења у изради предметних судских одлука а који узроци отклањају било какав несавестан рад који се ставља на терет решењем Дисциплинске комисије судији против које је вођен дисциплински поступак. Наиме у дисциплинском поступку судија је предложила већи број сведока, записничара, поротника, судских приправника, па чак и судија на околности немогућности несметаног и нормалног рада, на које околности је и приложила и писану документацију о обраћању председнику суда и председнику одељења радних спорова у којима су на директан начин указани конкретни проблеми са којима се сусретала у спорном периоду. Указује се да

Дисциплинска комисија није у целости пенала достављене доказе, на који начин судији против које је вођен дисциплински поступак није дата адекватна могућност за одбрану, а што је све имало утицаја на погрешно, непотпуно и нетачно утврђено чињенично стање. Дисциплинска комисија је у свом образложењу навела само резултате рада судије, без давања упоредне анализе резултата рада других судија, који су предочени Дисциплинској комисији од стране судије, а који подаци ни у допису [REDACTED] од [REDACTED] године нису оспорени. Нескоректан је закључак Дисциплинске комисије да је подносилац жалбе имао недопустиво мало написаних мериторних пресуда када су и друге судије са одељења радних спорова у том периоду имале такође мање од 10 мериторних одлука месечно, односно подносилац жалбе није одступао са резултатима свога рада у односу на друге судије, а имао је знатно отежане услове рада.

Даље се жалбом наводи да одлука о изреченој дисциплинској санкцији се сматра превисоком и непримереном, а имајући у виду све околности наведене у жалби и доказима приложеним у списима. Жалбом се поново указује да против судије које је вођен поступак никада није вођен дисциплински поступак, да је своју судијску функцију увек обављала савесно и стручно, што се лако може видети из броја потврђених судских одлука, те да приликом одмеравања висине изречене санкције Дисциплинска комисија није узела у обзир здравствено стање подносиоца жалбе, имовно стање и породичне прилике. Подносилац жалбе посебно указује да је у међувремену застарео поступак за вођење и других судских предмета, а што представља разлог за обуставу дисциплинског поступка или пак за ублажавање предметне дисциплинске санкције. Жалбом се предлаже да се жалба усвоји и поступак против судије обустави.

Високи савет судства је о поднетој жалби, одлучивао у смислу одредбе члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства, члана 98 Закона о судијама, као и члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, па је нашао да је жалба делимично основана, и преиначио је решење Дисциплинске комисије број [REDACTED] од 17.08.2016. године у погледу одлуке о висини дисциплинске санкције и [REDACTED] судиј [REDACTED] због учињеног дисциплинског прекршаја неоправдано кашњење у изради судских одлука прописаног одредбом члана 90 став 1 алинеја 3 Закона о судијама, изрекао дисциплинску санкцију умањење плате у износу од 30% за период од једне године, док је решење Дисциплинске комисије број [REDACTED] 17.08.2016. године потврђено у делу којим се судија [REDACTED] оглашава одговорном за извршење дисциплинског прекршаја неоправдано кашњење у изради одлука из члана 90 став 1 алинеја 3 Закона о судијама и у делу изрицања дисциплинске санкције забране напредовања у трајању од три године почев од правноснажности решења, те је у овом делу жалба одбијена као неоснована.

Наиме, из списка Дисциплинске комисије број [REDACTED] утврђено да је Дисциплинска комисија у спроведеном дисциплинском поступку извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца и судије против које је покренут дисциплински поступак, те оценом доказа, утврдила да у радњама судије против које се води дисциплински поступак, извршеним на начин како је у изреци оспореног решења наведено, постоје елементи дисциплинског прекршаја неоправдано кашњење у изради

одлука из члана 90 став 1 алинеја 3 Закона о судијама, јер је судија у већем броју предмета каснила у изради судских одлука, иако је била свесна да поступа у парницама из радних односа, у којима су поступци хитни, и да је била дужна да води рачуна о томе. Кашњење у изради судских одлука у већем броју предмета у трајању од преко 100 дана нема оправдање у објективним или субјективним околностима, већ је узрок истог немарно вршење судијске функције, на који начин је судија несавесно поступала у вршењу судијске функције. Указивање судије против које се води дисциплински поступак да је до кашњења дошло због њеног настојања да све судске одлуке буду донете уз пуну примену процесног и материјалног права, да чињенично стање буде у потпуности утврђено, детаљно изнето и аргументовано, образложено, као и због спајања поступака, великог броја закључених расправа не оправдава је за неблаговремену израду писаног оправка одлука, јер се у раду сваког судије подразумева да је дужан да правилно и у потпуности утврди чињенично стање и на исто правилно примени материјално право, те да све то наведе у образложењу одлуке. Наводи о неједнаком односу према њој у погледу услова рада у односу на остале судије одељења радних спорова, као и мобингу према њој, могу бити предмет посебног поступка по тужби судије за који нема доказа да је покренут. Судија је била свесна да поступа у предметима који су по својој природи хитни и да је дужна да пресуду изради у законом одређеном року, и да исте експедује.

Високи савет судства налази да је правилно утврђено чињенично стање од стране Дисциплинске комисије, које је поткрепљено доказима који су изведени током поступка и који су правилно цењени од стране Дисциплинске комисије, те да је на основу тако спороведеног доказног поступка и утврђеног чињеничног стања, правилно дата правна квалификација дисциплинског прекршаја. Дисциплинска комисија је правилно извела закључак да изјашњење судије против које се води дисциплински поступак представља порицање дисциплинског прекршаја који јој се ставља на терет, будући да се судија брани да је до кашњења у изради одлука дошло услед оптерећености бројем предмета, немања сталног судијског помоћника и приправника, честим одсуствовањем записничара, с обзиром да је овакво изјашњење управљено на избегавање дисциплинске одговорности, а у потпуности је неосновано, с обзиром да је у фебруару и марту месецу 2014. године обустављен прилив управо због великог броја предмета, да је у току 2014. године имала судијске помоћнике и приправнике, да је све време имала записничара, с обзиром да јој је у одсуству записничара који је био код ње распоређен, обезбеђен други, те да из достављене медицинске документације не произилази да је њена радна способност у то време била умањена, из чега произилази да нису постојале објективне околности које би искључиле дисциплинску одговорност судије против које је вођен дисциплински поступак.

На правилност побијане одлуке нису од утицаја наводи жалбе да се у период неоправданог кашњења са израдом пресуда судији не може ставити на терет период пре свега прописан Законом о парничном поступку за израду пресуда, а то је законски период од 8 тј. 15 дана. Високи савет судства имао је у виду Мерила за оцену минималне успешности вршења судијске дужности („Службени гласник РС“ бр.80/2005 од 20.09.2005 године), где је по члану 15 време израде одлуке мерило за оцену савесности, а по члану 16 исто је прописано законом (Закон о парничном поступку 8 до 15 дана), а

за с
у к
кад
пер

прс
кап
рал
стр
нав
одл
ор
иск
не
ста
ток
зап
кој
ста
прс
пер
пом
при
ист
пис
сп

туж
одл
при
нес
ком
отг
стр
иде
паф
дан
изр

сми
дис
заг
III
159

za složene predmete se može produžiti do 30 dana, te je na osnovu iznietog za predmete u kojima nije nastupila zastarellost vođenja discipliniskog postupka, zaključio da čak i kada se period kašnjeња naveden u izreci pobijanog rešenja, skрати za 30 dana, onet je period kašnjeња iznosiо od 103 do 166 dana.

Takođe, Visоki savet sudstva cенио je navоde žalbe kojima se ukazuje da se судији protiv koje je vođen discipliniski postupak ne može ставити на терет neоправдано kašnjeње u izradi одлука u периоду u коме je судија била оправдано одсутна и то 34 радна дана u 2014. години, jer се налазила 31 радни дан на годишњем одмору а 3 дана на стручном усавршавању, али je нашао да су исти navоdi неосновани. Ово стога што се наведено одсуство односи на уобичајено одсуство током године, коришћење годишњих одмора, те je судија била u обавези да свој рад u складу са својим радним обавезама организује, због чега наведено одсуство не представља објективне околности које би искључиле дисциплинску одговорност. Такође су неосновани navоdi žalbe да се судији не може ставити на терет neоправдано kašnjeње u изradi одлука u периоду када je њен стални записничар била на боловању и годишњем одмору u трајању од 49 радних дана током 2014. године. Ово стога што je пријављена судија u наведеном периоду када je њен записничар био одустан са посла имала адекватну замену. Неосновани су navоdi žalbe kojima се ukazuje да се судији против које je vođen discipliniski postupak не може стављати на терет neоправдано kašnjeње u изradi одлука u временском периоду када предмети нису преузети од стране судијских помоћника ради писања нацрта пресуда и u периоду од преузимања предмета за изradу нацрта пресуда од стране судијских помоћника, па за читав период док су се код њих налазили предмети, ово стога што je пријављена судија задужена наведеним парничним предметима и њена je обавеза да u истим u законским роковима изradi писане отправке одлука, те за kašnjeње u изradi писаних отправака одлука одговорност сноси судија, а не судијски помоћници kojima су списи дати ради изrade нацрта пресуде.

Visоki savet sudstva cенио je navоde žalbe kojima се ukazuje да су Дисциплински тужилац и Дисциплинска комисија неосновано поистоветили датум експедирања судске одлуке са датумом њене изrade, на који начин je u конкретном случају дошло до погрешне примене материјалног права на штету подносиоца жалбе, али je нашао да су исти неосновани. Ово стога што je Visоki savet sudstva извршио увид u списе Дисциплинске комисије број [REDACTED] и утврдио да je пријављена судија на писаним отправцима пресуде издавала доставне наредбе за достављање пресуде парничним странкама, на kojima je датум издавања доставне наредбе од стране пријављене судије идентичан и поклапа се са датумом експедиције наведеног писаног отправака пресуде парничним странкама, из чега се изводи закључак да су пресуде писано израђене истога дана када су и експедоване, стога je Дисциплинска комисија правилно утврдила датум изrade писаног отправака пресуде, због чега je жалба u овом делу оцењена као неоснована.

Из списка Дисциплинске комисије број [REDACTED] врђено je да je u смислу одредбе члана 94 став 4 Закона о судијама наступила застарелост воđenja дисциплинског поступка против [REDACTED] судије [REDACTED] за поступање u предметима: [REDACTED]

имајући у виду да је наступила застарелост за вођење дисциплинског поступка против судије у напред побројаним предметима, то је Високи савет судства имао у виду да је због напред изнетих околности судији умањен обим одговорности, с обзиром да је одговорна за кашњење у изради одлука у 12 предмета у распону кашњења од 133 до 196 дана. Стога је Високи савет судства преиспачио решење Дисциплинске комисије број [REDACTED] погледу одлуке о висини дисциплинске санкције па је [REDACTED] судији [REDACTED], због извршеног дисциплинског прекршаја неоправдано кашњење у изради судских одлука из члана 90 став 1 алинеја 3 Закона о судијама изрекао дисциплинску санкцију умањење плате у износу од 30% на период од једне године, док је решење Дисциплинске комисије број [REDACTED] 17.08.2016. године у делу којим је судија оглашена одговорном за извршење дисциплинског прекршаја неоправдано кашњење у изради одлука из члана 90 став 1 алинеја 3 Закона о судијама и у делу којим је изречена дисциплинска санкција забрана напредовања у трајању од три године, потврдио. При одмеравању дисциплинске санкције Високи савет судства је као олакшавајуће околности ценио да судија раније није дисциплински кажњавана, па имајући у виду тежину дисциплинског прекршаја налази да ће се изрицањем напред наведених дисциплинских санкција у свему остварити сврха дисциплинске санкције и да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање и убудуће савесно обавља судијску функцију, те да је наведена дисциплинска санкција сразмерна тежини извршеног дисциплинског прекршаја и одговорности судије.

На основу свега изнетог, Високи савет судства је утврдио да су наводи из жалбе судије [REDACTED] делимично основани, па је с тим у вези донета одлука као у изреци овог решења.

ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Драгомир Милојевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се покренути управни спор, подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана достављања решења.